

## מ"ת 47737/04/14 - מדינת ישראל נגד הוגו ריינוסו

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 47737-04-14 מדינת ישראל נ' ריינוסו(עציר)  
תיק חיצוני: 6-3001-62153-2014

בפני המבקשת נגד המשיב  
כב' השופט ד"ר אוהד גורדון  
מדינת ישראל  
הוגו ריינוסו (עציר) ע"י ב"כ עו"ד וגנר

### החלטה

בפני בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

### **האישום וטענות הצדדים**

1. כתב האישום מייחס למשיב עבירות של התפרצות בצוואת לרכב וגניבה בצוואת מתוכו, לפי סעיפים 29, 1413 ו-1413ד(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.
2. כפי הנטען, ביום 9.4.14 סמוך לשעה 12:50 הגיע מר ג'מאל אדריס (להלן: "המתלונן") לבית עסק להמרת כספים ברח' סלאח א-דין 10 (להלן: "עסק ההמרה") והמיר שקלים ל-39 אלף דולרים. המשיב ושותפיו שזהותם לא ידועה נכחו בסמוך ועקבו אחר הנעשה. המתלונן הכניס את הכסף לשקית, נכנס לרכבו, החביא את הכסף מתחת למושב הנהג והחל בנסיעה לעבר בית חנינה, כשהמשיב ושותפיו נוסעים אחריו. בשלב מסוים עצר המתלונן בתחנת דלק בגבעה הצרפתית משום שחש בחוסר אוויר בצמיג. בהמשך נכנס לחנות תוך שהשאיר את דלתות הרכב לא נעולות. אז, נכנסו המשיב ושותפיו לרכב וגנבו מתוכו את הכסף. המתלונן שב לרכב והבחין בנאשם ובאישה שזהותה לא ידועה. אלה ראו את המתלונן, נכנסו לרכב שהמתין להם ונמלטו מהמקום.
3. המבקשת עותרת למעצר עד לתום ההליכים. נטען שישנן ראיות מוצקות, הכוללות סרטון וידאו בו נראים המשיב ואדם נוסף מתצפתים על עסק ההמרה ועוקבים אחר המתלונן, לצד איכוני טלפון המראים מסלול עוקב למסלול המתלונן. עוד נטען שהקושרים ניקבו את צמיג מכוניתו של המתלונן. המשיב לא שיתף פעולה עם חוקריו. באשר להכרח במעצר נטען שניצול השהיה בארץ לביצוע עבירות מצדיק זאת וכי יש חשש להימלטות וכן "אינדיקציה הנוגעת לשאלת זהות המשיב" הגם שטרם התקבלו תשובות סופיות לעניין זה. עוד נטען לחשש לשיבוש ההליך משום שמעורבים נוספים לא נתפסו.

עמוד 1

4. ב"כ המשיב חלק על קיומן של ראיות לכאורה. נטען שהמתלונן לא זיהה את המשיב בזמן אמת ולא מסר תיאור של המשיב, וכי היה מקום לעריכת מסדר זיהוי למתלונן ולבדיקת טביעות אצבע. לעניין זה נטען כי רכב המתלונן היה ברשות המבקשת. גם תוכן שיחות הטלפון לא נבדק למרות שמכשיר הטלפון נתפס. עוד הודגש כי המשיב נטול עבר פלילי, שוהה במעצר תקופה ממושכת, מאז 12.4.14 וכי בהיותו תייר אינו מכיר אדם שיכול לערוב לו. על רקע זה הוצע לשחררו בהפקדה כספית ועיכוב יציאה מהארץ, לחלופה אותה ישכור, לרבות אזוק אלקטרוני.

## ראיות לכאורה

5. הראיות הקיימות, כך לאחר בחינתן, עומדות במבחן הנדרש בשלב זה, היינו "...שקיים לגביהן סיכוי סביר שהן תהפוכנה בסוף ההליך הפלילי לראיות (רגילות) אשר על פיהן ניתן יהא לקבוע את אשמתו של הנאשם" (בש"פ 8087/95 **זאדה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ(2) 133, 147 (15.4.96)).

6. בתמצית, מציגות הראיות את השילוב שבין מעקב של מספר אנשים ובהם המשיב אחר עסק ההמרה, ועזיבתו בעקבות המתלונן עם צאת האחרון מן העסק; איכונים המציגים מעבר לאזור הגבעה הצרפתית בדומה למסלול שביצע המתלונן; וזיהוי המתלונן את המשיב כמי שאותו ראה ליד רכבו עם צאתו מן המבנה שבתחנת הדלק, ואשר נמלט למראה המתלונן.

7. הנדבך הראשון הם סרטוני וידאו של מצלמות המצויות בפתח עסק ההמרה, שנמסרו בידי בעל העסק (הודעת ראג'ב עסילה מיום 17.4.14). צפיתי בהם, ותכנמם תואר את האמור בדו"ח הצפייה שבתיק. בתמצית, לאורך הסרטונים נראים שלושה חבושים כובעי קסקט (נתון המבליט אותם מיתר האנשים שחולפים במקום) מהלכים לסירוגין בכניסה לעסק, מביטים לתוכו, נכנסים לתוכו לעיתים וממתינים בכניסה לו. ניכר קשר ביניהם במבטים ובמה שנראה כחילופי דברים. המשיב נראה חובש כובע כהה (בניגוד ליתר החשודים) ולבוש חולצה תכולה. בהמשך הוא נראה לובש חולצה שחורה (להחלפת החולצות ראו הודעת בעל חנות הפיצה הסמוכה נאסר דקאק מיום 16.4.14 והודעת ג'מאל אדרים מיום 16.4.14). עוד נראה המשיב אוחז טלפון קטן כחול.

הנקודה המכרעת היא צאת המתלונן מעסק ההמרה כשהוא נראה מכניס משהו לשקית, בעקבותיו יוצא אחד החשודים הנזכרים לעיל, אליו מצטרף חשוד נוסף הנשען על רכב בפתח החנות, וכן המשיב שנשען על רכב סמוך. השלושה צועדים בעקבות המתלונן. הדבר מתרחש בשעה 14:02 לפי הסרטון, כאשר לפי הראיות המדובר בשעה 13:02 משום ששעון המצלמה לא עודכן עם ההחלפה לשעון קיץ.

יצוין, כי זיהוי הדמות הנראית בסרטון בתור המשיב נעשה הן בידי המתלונן (הודעה מיום 17.4.14), והן בידי גב' לינה רמירז. זו מסרה בהודעתה כי בסוף חודש מרץ פגשה שניים בשם הוגו ואלכס ובילתה עמם בהזדמנויות שונות לרבות ביום 10.4.14 במועדון יחד עם חברתה רעיה. לינה זיהתה בסרטון הן את המשיב והן את "אלכס" בתור אחד החשודים הנראים בו כאמור, ואשר לובש חולצה כחולה-אפורה עם פסים. עוד זיהתה את החשוד השלישי הנראה בסרטון, כאדם שהיה עמם באחד הבילויים. יצוין שהמשיב אישר כי הוא מופיע בתמונה שמסרה העדה בה היא מצולמת עם חברתה ועם והמשיב (הודעתו מיום 27.4.14, ש' 170), דבר התומך בטענותיה. לינה הוסיפה וזיהתה בצורה ספונטנית, כאשר נשאלה בסוף חקירתה האם יש לה מה להוסיף, מכשיר טלפון כחול שהונח על שולחן החוקר יחד עם אביזרים נוספים ושנתפס קודם לכן אצל המשיב, בתור "זה הפלאפון שלהם, של הוגו ואלכס, היה להם טלפונים כאלה". גם חברתה

רעיה נחקרה, והוצגו לה תמונות בהן זיהתה את "הוגו" ו"אלכס".

לא נעלם מעיני כי זיהויה של לינה את המשיב בסרטון נעשה לאחר שבפתח הודעתה הוצגה לה תמונת המשיב שצולמה עם מעצרו והיא זיהתה אותו. הנטייה לזהותו בהמשך, כלומר בסרטון, עלולה לגבור בשל מהלך זה. בנוסף, ללינה ולרעיה לא נערך מסדר זיהוי תמונות. אלה קשיים שמשקלם יתברר בהליך העיקרי.

8. הנדבך השני עניינו במספר טלפון אותו מסרה לינה כמספר בו השתמשו "הוגו ואלכס" - 054-9269493. יצוין שמסרה גם מספרים נוספים: בהודעתה ציינה את המספרים 052-8162820 ו-052-7582136 כטלפונים מהם התקשרו השניים וכן האדם הנוסף עמו בילו. את המספר 054-9269493 מסרה בשיחת טלפון עם חוקר, לאחר בדיקה בטלפון שלה (מזכרו של רס"ר עידן אטיאס מיום 27.4.14).

מספר זה קושר למשיב. הלה נתפס בידי עוברים ושבים ביום 16.4.14 באזור עסק החלפת הכספים, ככל הנראה לאחר שתמונתו הופצה בידי המתלונן. נתפסו עליו דרכון, ארנק והטלפון הכחול, שזוהה כאמור בהמשך בידי לינה. מספר הטלפון של מכשיר זה הינו המספר שמסרה לינה: 054-9269493 (מזכר החוקר תומר מונסונגו מיום 18.4.14). המשיב התבקש להתייחס לחפצים שנתפסו עליו, ואישר כי הארנק והדרכון שלו אך לגבי מכשיר הטלפון השיב "אני לא רוצה לענות" (הודעה מיום 27.4.14, ש' 66). כל אלה קושרים בין המשיב ושותפיו, לבין הטלפון האמור. יוזכר כי גם בסרטון נראה המשיב אוחז בטלפון כחול.

כזכור, לפי הסרטון עזב המתלונן את עסק ההמרה והחשודים בעקבותיו בשעה 13:02. לפי איכוני מספר הטלפון האמור, המשיב ושותפיו היו באזור "בניין הדואר מזרח ירושלים" מהשעה 12:48 ובוצעו בו שיחות נכנסות ויוצאות עד 13:01:56. הדבר תואם את טענת הנוכחות ברח' סלאח א-דין בשעות אלה. לאחר מכן מאוכן הטלפון במסלול לעבר הגבעה הצרפתית, ובשעות 13:13 ו-13:18 בתא השטח הסמוך למלון היאט ולבית החולים הדסה (בהתאמה) שבהר הצופים. בדקות שלאחר מכן ישנה תנועה מיידית אל מחוץ לירושלים (לאזור קניון רב-שפע בשעה 13:24 ואזור שורש בשעה 13:35) ולתל אביב.

האיכון מראה, אפוא, תנועה מאזור עסק ההמרה לאזור הגבעה הצרפתית, בה תחנת הדלק בה ארעה הגניבה, ומשם תנועה מהירה לתל אביב המתיישבת עם טענת המתלונן להימלטות מיידית ברכב ממקום הגניבה.

9. נדבך שלישי נוגע להתרחשות בתחנת הדלק. המתלונן, בהודעה מיום 9.4.14, תיאר כיצד לאחר צאתו מעסק ההמרה ותחילת נסיעה חש בתקר, ניגש לתחנת הדלק וניסה ללא הצלחה למלא אוויר בצמיג. אז נכנס למבנה סמוך לבקש סיוע, תוך שהותיר את הרכב פתוח ואת הכסף בשקית מתחת לכיסא. כשיצא מן המבנה "ראיתי אדם שאני לא מכיר עומד ליד הרכב שלי. אותו אדם ראה אותי ומיד ברח בריצה מהירה לרכב מסוג יונדאי בצבע כחול". אותו אדם ובחורה נוספת עלו לרכב שנמלט. המתלונן ראה את פני החשוד ותיאר שגובהו כ-1.72 מ' ומבנה גוף רגיל, חבש קסקט כחול "לא הספקתי לשים לב לפרטים נוספים". בהמשך ראה שצמיג מכוניתו נחתך (לעניין זה ראו גם דו"ח פעולה של השוטר גון דאו מיום 9.4.14).

מדברים אלה עולה כי המתלונן עזב את הרכב לפרק זמן קצר, במהלכו נגנב הכסף. על רקע זה, הימצאות המשיב בצמוד לרכב והימלטותו למראה המתלונן הן ראיות בעלות משקל. יצוין כי המתלונן לא מסר אמנם תיאור מלא, אך תיאור הכובע הכהה תואם לנראה בסרטון. בנוסף, המתלונן זיהה כאמור את המשיב בהמשך, ביום 16.4.14, בתור האדם שראה בתחנת הדלק. זיהוי זה אינו נקי מקושי, שכן בוצע לאחר שאחרים לכדו את המשיב בתור החשוד בגניבה

(מטעם זה אין ממש בטענה בדבר חוסר במסדר זיהוי תמונות למתלונן). עם זאת, הוא בוצע בביטחון מלא כ"אותו בחור שאני ראיתי אותו בעת הגניבה... זה אותו אדם במאה אחוז". עוד תיאר המתלונן כי במעמד לכידתו המשיב "כשראה אותי הוא נבהל, ועשה תנועה מוזרה, וזה גם מה שהוכיח לי שזה אותו בחור שגנב לי את הכסף" (הודעה מיום 16.4.14 ש' 11-16). בנוסף, טענות המתלונן נתמכות גם באיכונים כמפורט לעיל. די בכך לשלב הנוכחי.

10. לראיות אלה מצטרף תיאורה של לינה, לפיו ביום 10.4.14 (הינו, למחרת הגניבה) בעת שבילתה עם המשיב ו"אלכס" במועדון, השניים החזיקו בסכום כסף גדול "משהו מהם החזיק חבילה של דולרים" (ש' 59 להודעתה) ולמחרת "אחד מהם" ביקש ממנה לבצע העברת כספים לחו"ל בטענה ששכח את דרכונו במקום, אך לינה סרבה (הודעתה, ש' 59-67).

11. המשיב, מצדו, לא מסר כל הסבר "תמים" שעשוי להתיישב עם הראיות האמורות, ונמנע מלהכחיש בצורה ברורה את החשדות נגדו. התנהלותו בחקירה מחזקת את הראיות נגדו.

את חקירתו הראשונה מיום 16.4.14 פתח בהכחשה קצרה ובהמשך סירב לענות בצורה הולמת לשאלות עד שיוועץ בעורך דין. גם לאחר היוועצות נמנע מלשתף פעולה, בטענה שהוא חש ברע משום שהוכה ולא טופל (ש' 66), אך ענה ששה בירושלים לפני יום חקירתו ושאינו זוכר היכן נכח ביום הגניבה (ש' 115). כשהוטח בו שהשתתף בגניבה השיב שאינו זוכר, שלא לקח כסף ו"יכול להיות אבל אני לא זוכר" (ש' 135). גם בהמשך ההודעה נמנע מלהכחיש "לא רוצה להגיד טעויות בגלל לחץ, להאשים את עצמי". כשנשאל אם הוא בטוח שלא ביצע השיב "בזה הרגע לא... אני לא אומר שלא ואני לא אומר שכן" (ש' 161-167).

בחקירת המשך שמר על זכות השתיקה (הודעה מיום 22.4.14). בחקירה נוספת מיום 27.4.14 הכחיש את החשד. תחילה, אישר שביום הגניבה נכח ברחוב צלאח א-דין, לטענתו "טיילתי, קניתי פיצה" (ש' 68). לאחר מכן טען שמיום 26.3.14 ועד 14.4.14 לא שהה בירושלים (ש' 98) ובהמשך שאינו זוכר (ש' 118). עוד סירב להסביר כיצד הגיע לירושלים (ש' 142). כשהוצגו לו תמונות בהן זוהה ונשאל מי מופיע בהן, השיב שאינו יודע (ש' 82 ו-85).

12. לכל אלה יש להוסיף אמירות מפלילות של המשיב, עליהן מסרו אחרים. ג'מאל זלום, בעל חנות נעליים ברח' סלאח א-דין שחזה בתפיסת המשיב, טען כי במעמד זה שוחח עמו באיטלקית ו"אמרתי לו שהם צילמו אותך, אתה וחברים שלך שגנבת את הכסף מהם ואני מבטיח לך שתדבר עם החברים שלך שיביאו את הכסף והם יעזבו אותך. הוא אמר לי 'תן לי טלפון לדבר עם החברים שלי'" שאז הגיעה המשטרה. המשיב טען בחקירתו, לעניין זה, כי דובר באי הבנה (הודעה מיום 22.4.14 ש' 12). אלא, שגם השוטר חורחה הספר סיפר כי בעת שהוביל את המשיב לחקירה "הוא פנה אלי ושאל אותי לגבי הצעה שהוצעה לו על ידי שוטרים להחזיר את הכסף ובתמורה יטיסו אותו לארצו. אמרתי לו שאני שם רק על תקן של מתורגמן" (הודעת דוא"ל מיום 23.4.14).

13. מדובר בצבר ראיות שיש בהן פוטנציאל של ממש להרשעה. הגם שמדובר בראיות שרובן בעל אופי נסיבתי, השילוב ביניהן מציג עצמה, מה עוד שהמשיב נמנע מלהציג להן הסבר. לכן, אני קובע כי קיימות ראיות לכאורה לעבירות המיוחסות למשיב. ועם זאת, אין להתעלם מן הקשיים עליהם הצבעתי אשר, הגם שאין בהם כדי לגרוע מעצמת הראיות בשלב זה, יתבררו בהליך העיקרי וזאת לצד השאלה האם קיים הסבר "תמים" לראיות האמורות.

## עילות מעצר והאפשרות להסתפק בחלופה

14. המשיב מחזיק בדרכון ממדינה בדרום אמריקה, ושוהה בישראל כתייר. מרכז חייו בחו"ל. במצב דברים זה, נוכח האיטום נגדו, ברי כי קיים חשש של ממש להימלטות המשיב אם ישוחרר ממעצר. חשש זה מתחזק לנוכח אמירתו לשוטר חורחה הספר כנזכר לעיל.

זאת ועוד, ביצועה לכאורה של העבירה בחבורה, בצורה מתוכננת שכללה מעקב ושימוש ברכב מילוט (ויתכן שאף פגיעה בצמיג מכוניתו של המתלונן) ושיש בה מידה של תחכום, מקימה עילת מעצר של מסוכנות בהתאם להלכת **רוסלן פרנקל** (בש"פ 5431/98, 18.9.98. ראו גם בש"פ 45/10 **מסארה נ' מדינת ישראל** (8.1.10); בש"פ 380/08 **בדר נ' מדינת ישראל** (5.2.08); בש"פ 2911/08 **שוקרון נ' מדינת ישראל** (10.4.08)). יצוין כי המבקשת לא ביססה חשש לשוני בזהות המשיב, ועל כן איני שוקל זאת במסגרת ההחלטה.

15. עם זאת, ישנם נתונים הפועלים לכיוון הנגדי. החובה החלה בכל הליך פלילי, לבחון האם ניתן להימנע ממעצר בדרך של קביעת תנאי שחרור מתאימים, מתחזקת מקום בו מדובר בתייר, העצור בארץ זרה כשהוא מנותק ממשפחתו ומסביבתו הטבעית ואינו דובר את השפה המקומית. השהיה במעצר קשה שבעתיים לאדם שכזה.

זאת ועוד, ככל הידוע המשיב חסר עבר פלילי ושוהה במעצר תקופה לא מבוטלת. נתונים אלה משליכים על אומדן המסוכנות.

16. העימות שבין השיקולים מעלה התלבטות. באיזון שביניהם, אני סבור כי רק בהימצא חלופה הולמת, הכוללת תנאי שחרור קפדניים ומשמעותיים, ניתן יהא לבחון את שחרורו של המשיב ממעצר (השוו: בש"פ 794/92 **וגנר נ' מדינת ישראל** (3.3.92); בש"פ 6331/13 **רוביו נ' מדינת ישראל** (10.10.13)). על החלופה שתוצע לתת מענה מתאים לחשש המרכזי, שעניינו בהימלטות. זאת, באמצעות הפקדה כספית משמעותית, בסכום ניכר שיהווה משקל-נגד לתמריץ לסכל את ההליך, ובשילוב פיקוח הולם אשר יתריע מבעוד מועד אם ינסה המשיב לצאת מן הארץ.

החלופה שהוצעה בשלב זה אינה מספקת. מדובר בהפקדה כספית נמוכה שלא תמנע הימלטות. יש לתת את הדעת לסכום שנגנב לכאורה בידי המשיב ושותפיו ולדברי העדה לינה אודות כסף רב בו החזיקו. עוד הוצג רעיון לשהייה בחדר שיישכר בידי המשיב, אך ללא כתובת ברורה ומבלי שנבדקה זהות המשכיר. מן הסגור הנכבד הבנתי כי למשיב אין מפקח אנושי להציע, אך בהינתן אילוץ זה יידרשו תנאים חלופיים משמעותיים הרבה יותר. התנאים שהוצעו לא מספקים התמודדות הולמת עם החששות שהוצגו לעיל.

17. אני מוצא לאפשר להגנה הזדמנות נוספת להציע חלופה והולמת, בהתאם לקווים המנחים שהוצגו לעיל.

עם זאת אני מדגיש, כי אין בהחלטתי משום קביעה לפיה ניתן לשחרר את המשיב ממעצר בכל תנאי. אם לא תוצג חלופה מתאימה ואפקטיבית, לא יהיה מנוס מלהורות על מעצרו עד לתום ההליכים.

18. המשך הדיון יערך ביום 15.5.14, בשעה 10:15.

אם לא תהיה להגנה חלופה מתאימה להציע, תודיע על כך בכתב מבעוד מועד והדיון יבוטל. במצב כזה תישמר לה האפשרות להציע, בעתיד, חלופה ההולמת את הקווים המנחים שהוצגו לעיל.

המשיב יותר במעצר ויובא בידי שב"ס.

יוזמן מתורגמן לספרדית.

ניתנה היום, 11 מאי 2014, במעמד הנוכחים.